

Til Ringerike kommune

Ringerike 11.12.2024

Journal nr 24/3999-12

Hørings svar til Kommunedelplan for Naturmangfold.

Kommunedelplan for Naturmangfold blir et viktig dokument for skogeiere i Ringerike og for Ringerike Skogeierlag i og med at vi som skogeiere disponerer til sammen 1.082.977 dekar produktivt skogareal i Ringerike kommune. Ringerike kommune er landets nest største kommune målt på produktiv skog. Totalt skogareal er ca 1.300.000 dekar, og kommunens totale areal er 1.555.000 dekar. Den produktive skogen har stor betydning for den enkelte skogeier, men har også stor betydning for Ringerike kommune med 450 direkte arbeidsplasser i skog og trenæring, og med en bruttoverdi av tømmeret på kr 154 millioner pr år. Ved foredling vesentlig større verdier. Dette er til dels beskrevet i to gjemte avsnitt under kap 6.2.3. og vi mener at disse to avsnittene må løftes fram til en tydeligere plass i kommunedelplanen (kommer tilbake til dette mot slutten av vår uttalelse) i og med at skogene utgjør en så vesentlig del av Ringerike kommune.

Som skogeiere forvalter vi den produktive skogen i et bærekraftig generasjonsperspektiv, og virksomheten er miljøsertifisert. Skogen/ tømmeret er en fornybar resurs som er helt vesentlig i det grønne skiftet. Skognæringen bygger ikke ned naturen. Sertifiseringsordningene i skogbruket er omtalt i kap. 6.2.3. Dette er en vesentlig ordning for ivaretagelse av naturmangfold og må løftes fram til en tydeligere plass i dokumentet. Ny PEFC standard trådte i kraft 1. mars i 2024. MIS, nøkkelbiotoper og naturreservater hensyntas under disse ordningene. 10% av skogen er fredet.

Høringsutkastet på 88 sider har en omfattende faktadel i kapittel 3-7, og Ringerike Skogeierlag mener det er gjort en omfattende jobb i disse beskrivelsene. Vi er imidlertid noe bekymret for balansen i beskrivelsene mellom et profesjonelt og aktivt skogbruk og verneinteressene. Vi ber om at denne balansen vurderes i den videre bearbeidingen av planen.

Denne balansen må også vurderes ut fra hvilken status denne planen skal ha. I høringsbrevet står det tydelig at «Kommunedelplan for Naturmangfold» ikke er et juridisk bindende dokument, men så skrives det at dette dokumentet skal være retningsgivende for tiltakene som er beskrevet i kapittel 2. Det blir derfor litt uklart hvordan en skal forholde seg til dokumentnivåene. Kommunedelplanen har ikke hjemmel til å styre premissene og de faglige vurderingene som lovgiver allerede har satt for skogbruket. Vi må klare å balansere samfunnets behov for råvaren - som tømmeret er – på den ene siden og et forsvarlig og ønsket naturmangfold på den andre siden.

Vi minner derfor om at det må være samsvar gjennom de styrende dokumentene i kommunen fra den overordnede Kommuneplanen Samfunnsdel (vedtatt i 2021), Temaplan for Landbruk, skogbruk og beite (vedtatt enstemmig i kommunestyret i 2022), og arealplanen som ventes vedtatt i 2025. Vi kan for øvrig ikke se at det er referert til Temaplan Landbruk, skogbruk beite i det foreliggende høringsutkastet.

Skogbruksloven er kort omtalt på side 81. Denne loven er viktig for kunnskapsgrunnlaget og er førende for bærekraftig bruk av skogarealene. Vi mener det bør være en mer utfyllende beskrivelse av Skogbruksloven. Forskriften om bærekraftig skogbruk er heller ikke omtalt. Utgangspunktet til skogbruket er skogbruksloven og forskrift om bærekraftig skogbruk. Dette er lovgivers retningslinjer, med forskriftshenvisning til PEFC, og dermed utgangspunkt for ivaretagelse av naturmangfold sammen med naturmangfoldloven.

Det bør også tas inn en beskrivelse av Markaforskriften i og med at en del skogarealer i kommunen er innenfor disse grensene.

Vi ser i kap. 5.6 en grundig beskrivelse av de allerede vernede områdene i i Ringerike både i våtmarker, myr og i kap. 5.6.3 om skogvern. Vi kommenterer bare dette siste. Til sammen er 22 områder vernet som naturreservat og dette utgjør ca 10% av skogarealet. Dette er vesentlig mer enn landsgjennomsnittet. Vi vil nevne at frivillig skogvern er et viktig prinsipp framover, og at det foregår konkrete forslag på dette for tiden. Omtalen av frivillig vern er omtalt kort i kap 6.2.3 – 6 avsnitt, men vi mener at denne har fått en for negativ omtale. I kap. 5.6 er det totalt vernet areal i det enkelte verneområde som er angitt. Det burde også vært angitt hvilken del av det totale areal i det enkelte reservat som er i Ringerike kommune.

Kap 6.2.3 har overskriften: Tap av leveområder som følge av skogbruk. Det er imidlertid bare de 6 første linjene som egentlig går under denne overskriften. Så kommer det egne avsnitt «Om skogbruket i Ringerike», og « Hvordan skognæringen hensyntar naturmangfoldet». Begge disse avsnittene er gode beskrivelser, men er altså gjemt under en overskrift som ikke er dekkende for dette. Vi mener at de to nevnte avsnittene bør flyttes til først i kap 5.2.1 for å kunne lese og fortolke naturtypene gammelskog, kalkskog og rik sandfuruskog i et mer riktig perspektiv. Overskriften i 6.2.3 gir i utgangspunktet et uheldig negativt inntrykk om skogbruk slik kapitlet står nå i og med at det insinuerer at alt skogbruk truer leveområder/ naturmangfold.

Planforslaget har en omfattende beskrivelse av naturtypen rik sandfuruskog, og det beskrives at denne naturtypen kan betraktes som en av naturtypene som Ringerike kommune bør betrakte blant sine ansvarsnaturtyper. NINA beskriver at det er registrert 134 verdifulle sandfuruskoger i Norge, hvorav flere ligger på moer og elveskråninger langs Randselva, Storelva og Begna på Ringerike. Sandfuruskoger inngår imidlertid ikke blant utvalgte naturtyper som er underlagt vern eller særskilte restriksjoner. Vi mener beskrivelsen om skogbrukets påvirkning på denne naturtypen ikke hensyntar at disse områdene har en beliggenhet som gjør at de gjennom generasjoner har vært intensivt drevet skogbruk der, uten at naturtypen er ødelagt. Det er derfor neppe behov for noen særlige tiltak for fortsatt ivaretagelse av denne naturtypen utover det som allerede ligger i forskrift om bærekraftig skogbruk og PEFC Skogstandard.

Utover dette er det for så vidt en feil på side 63, om hvordan skognæringen hensyntar naturmangfold. Her står at skogeier skal avsette minst 5% av skogen som BVO. Dette referer seg til kravpunkt 23 i PEFC, men gjelder kun for eiendommer med mer enn 1500 dekar produktiv skog. For de øvrige er det ingen minimumskrav til arealer.

Vi står gjerne til tjeneste til mer detaljerte kommentarer til planen. Vi håper dessuten at Landbrukskontoret kan ha en aktiv rolle i den videre bearbeidingen av planen.

Med hilsen

Ringerike Skogeierlag

Ola Stave

styreleder